

تحلیل نابرابری‌های فضایی در استان خراسان رضوی

محمد رحیم رهنما^{۱*}، حسین آقاجانی^۲

۱- دانشیار گروه جغرافیا، دانشگاه فردوسی مشهد، ایران

۲- عضو هیئت علمی گروه برنامه‌ریزی شهری، جهاد دانشگاهی مشهد، ایران

دریافت: ۹۰/۱۱/۲ پذیرش: ۹۱/۳/۳۰

چکیده

هدف این مقاله، تبیین نابرابری‌های فضایی از نظر توسعه در استان خراسان رضوی است. ابتدا مدل مفهومی تحقیق با استفاده از ۳۶ شاخص اجتماعی، اقتصادی و زیربنایی در سطح ۱۹ شهرستان ساخته شد. سپس شاخص‌ها به دلیل آثار متضاد، همسو و مقیاس‌های متفاوت، به منظور کاهش تفاوت‌ها استاندارد شدند. نتایج کاربرد مدل تحلیل عاملی به شکل‌گیری پنج عامل منجر شد که دو عامل بیش از ۵۶ درصد کل تغییرات واریانس‌ها را تبیین می‌کند. باقی‌مانده عامل‌ها به دلیل تبیین کمتر از ۱۰ درصد کل واریانس از مطالعه حذف شدند. با توجه به رابطه بین متغیرها (در سطح بالاتر از ۰/۵ و عامل‌ها)، این دو عامل توسعه اجتماعی-اقتصادی و توسعه اقتصادی نام‌گذاری شدند. نتیجه شاخص‌ها برای شهرستان‌ها محاسبه و در محور مختصات (X,Y) ترسیم شد که با ترکیب دو عامل نام‌برده یک منطقه‌بندی جدید به دست آمد و شهرستان‌ها به پنج گروه طبقه‌بندی شدند. شهرستان مشهد یک گروه خاص پیشرو در برخورداری از عامل اول و کلات در پایین‌ترین سطح دسته‌بندی شدند. این الگو می‌تواند مبنای برنامه‌ریزی قرار گیرد تا علاوه بر تعیین فضاهای نابرابر، اولویت توسعه آن‌ها را نیز همراه شاخص‌های نیازمند تقویت جهت توسعه تعیین کند.

واژه‌های کلیدی: توسعه منطقه‌ای، تحلیل عاملی، استان خراسان رضوی، نابرابری فضایی.

۱- مقدمه

از معیارهای بسیار متداول در تعیین سطح توسعه نواحی و یا شهرستان‌های هر کشوری، میزان برخورداری از شاخص‌های مختلف اقتصادی-اجتماعی است. از این راه است که می‌توان نواحی را با سطوح توسعه‌ای مختلفی دسته‌بندی کرد و بر اساس ویژگی‌های هر یک در اولویت‌بندی

توسعه قرار داد. آمایش سرزمین یکی از انواع برنامه‌ریزی منطقه‌ای در ابعاد کلان است. حفظ تعادل و کاهش عدم تعادل و اولویت‌بندی مناطق به‌لحاظ برخورداری از امکانات و خدمات یکی از اهداف اساسی آمایش سرزمین است. این اصطلاح دارای تعریف‌های مختلفی است: در برخی از مطالعات معادل "landuse" آورده شده است (غازی، ۱۳۷۱: ۱۱۳). کارشناسان سازمان برنامه و بودجه (سابق) آمایش را از ریشه «آمودن» به معنای «آباد کردن» دانسته‌اند (سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۶۴: ۴). همچنین، در فرهنگ معین کلمه «آمودن» به معنای «آراستن» و «مهیا کردن» آمده است (معین، ۱۳۷۱: ۳۴۰). رسالت بنیادی آمایش سرزمین علاوه بر تحلیل نابرابری‌های فضایی جمعیت و فعالیت، تلاش برای تعادل‌بخشی و آرایش فضایی مطلوب آن‌ها در سطوح ملی، منطقه‌ای و محلی است. بنابراین، آمایش به معنای آرایش خردمندانه فضا در آینده (توفیق، ۱۳۸۴: ۵۶) یا مدیریت عقلایی فضاست (زیاری، ۱۳۷۸: ۲۶۲). مفهوم آمایش سرزمین عبارت است از: برنامه‌ریزی و سازمان‌دهی نحوه اشغال فضا و تعیین محل سکونت انسان‌ها و محل فعالیت‌ها و تجهیزات و همچنین کنش‌های بین عوامل گوناگون نظام اجتماعی-اقتصادی. مفهوم عملیاتی این تعریف، شناسایی قابلیت‌ها و امکانات سرزمین است و گزینه‌های استفاده از آن‌ها را طرح و بررسی می‌کند (آمایش سرزمین و برنامه‌ریزی توسعه، ۱۳۸۷). ژان پل لاکاز^۱ آمایش سرزمین را رسیدن به مطلوب‌ترین توزیع ممکن جمعیت، به‌وسیله بهترین شکل توزیع فعالیت‌های اقتصادی و اجتماعی در پهنه سرزمین می‌داند (عندلیب، ۱۳۸۰: ۳۴). به‌منظور دستیابی به توزیع فضایی مطلوب جمعیت و فعالیت در پهنه جغرافیایی، این تحقیق درصدد است پس از بیان مبانی نظری برنامه‌ریزی منطقه‌ای و آمایش سرزمین، با استفاده از مدل تحلیل عاملی، نابرابری‌های فضایی استان خراسان رضوی را در ابعاد مختلف اجتماعی و اقتصادی (۳۶ شاخص) تحلیل، و اولویت‌های توسعه را برای فضاها مشخص کند.

۲- پیشینه و مبانی نظری تحقیق

برنامه‌ریزی آمایشی نوعی برنامه‌ریزی فضایی است. این برنامه‌ریزی شامل همه سطوح برنامه‌ریزی (شهری، ناحیه‌ای، ملی و بین‌المللی) است. همچنین، برنامه‌ریزی فضایی بر اساس

1. Jean Paul La Caze

تعریف بخش برنامه‌ریزی فضایی اروپا که در سال ۱۹۸۳م به وسیله وزیران محیط زیست مسئول برنامه‌ریزی ناحیه‌ای به کار گرفته شده، «بیان جغرافیایی سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و اکولوژیکی جامعه است.» (spatial planning, 2009). موضوع محوری در آمایش سرزمین، نابرابری‌ها، تمرکززدایی از فعالیت‌ها و توزیع نامتوازن آن‌ها (جمعیت و فعالیت) در پهنه سرزمین برای درازمدت، شناسایی قابلیت‌ها و ظرفیت‌ها، محدودیت‌ها و محرومیت‌ها، چگونگی تبدیل قابلیت‌ها از حالت بالقوه به بالفعل و غیره است (اخلاقی، ۱۳۸۷).

در ایران درباره سطح توسعه نواحی و شهرستان‌ها و نابرابری‌های منطقه‌ای مطالعات مختلفی انجام شده است. اغلب این مطالعات مجموعه‌ای از شاخص‌های انتخابی و متفاوت است. اما بیشتر آن‌ها بر عدم تعادل‌های منطقه‌ای و ناحیه‌ای در شهرستان‌های کشور دلالت دارند (زیاری، ۱۳۷۸). نتایج بررسی پیشینه تدوین برنامه‌های آمایشی و تحلیل وضع موجود آن‌ها نمایانگر این واقعیت است که تنوع گسترده‌ای از الگوها و سناریوهای آمایشی با توجه به نظام‌های حکومتی و ساختار اداری کشورها اعم از متمرکز (نقش فعال دولت در تدوین برنامه آمایشی) و غیرمتمرکز (نقش ایالت‌ها در تدوین برنامه‌های آمایشی از جمله نقش ایالات در آمریکا، استرالیا و غیره) وجود دارد (توفیق، ۱۳۸۴: ۸۰). اروپایی‌ها اصطلاح «برنامه‌ریزی فضایی» را در برنامه‌ریزی منطقه‌ای به کار برده‌اند. این برنامه‌ها مرزهای ناحیه‌ای و ملی را کنار زده، «شبکه جدید شهرها» را که بیش از صدها کیلومتر گسترش یافته‌اند در برمی‌گیرد (Armando & Robert, 2005: 1). در بعضی از کشورها از جمله آمریکا، ایالت‌ها نیز به صورت مستقل اقدام به تهیه برنامه‌های آمایشی می‌کنند. برای مثال، «شعار اصلی چشم‌انداز آمایشی کریدور دره تنسی که یکی از ده نقطه تمرکز تکنولوژی برتر آمریکا به‌شمار می‌آید عبارت از است: رهبری ملی از طریق مشارکت ناحیه‌ای.» (www.governet.net/NV/AS/eden/nstc.htm alhgd).

در ایرلند شمالی هم استراتژی توسعه ناحیه‌ای ۲۵ ساله (۲۰۰۰-۲۰۲۵م) در جست‌وجوی متوازن کردن نیازهای اقتصاد پویا و جهنده است و در عین حال در پی حفظ و پایدار کردن کیفیت اساسی زندگی و پیشرفت در هزاره سوم است (Shaping our future, 2009: 2). تجربه کشورهای مختلف نشان دهنده رسالت بنیادین مطالعات آمایشی در کاهش نابرابری‌های فضایی، متوازن کردن رشد و مشارکت در امور ملی است. ایران هم مطالعات آمایشی را در

گذشته تجربه کرده است. در جدول شماره یک خلاصه‌ای از سوابق تجربی درباره نابرابری‌های فضایی ذکر شده است.

جدول ۱ خلاصه سوابق تجربی مطالعات منطقه‌ای درباره توسعه و نابرابری‌ها

ردیف	نویسنده و سال	شرح شاخص و نتیجه کلی
۱	سارکی، ۱۳۷۳	با بررسی درجه توسعه‌یافتگی شهرستان‌های استان کرمانشاه در طی دهه ۵۵-۶۵ کاهش شدت نابرابری‌های را نتیجه‌گیری می‌کند.
۲	گیلبرت و کالگر، ۱۳۷۵	به‌منظور تبیین نابرابری‌های منطقه‌ای، از سه الگوی اجتماعی، اقتصادی و میزان برتری یک شهر در تعیین توسعه یا عدم توسعه نواحی نام برده است.
۳	کلانتری، ۱۹۹۸	با بهره‌گیری از مدل HDI و ۱۷ شاخص، کاهش توسعه از مرکز به نواحی پیرامونی را نتیجه الگوی حاکم بر ایران می‌داند که الگوی مرکز پیرامون است.
۴	احمدی پور و همکاران، ۱۳۸۶	به بررسی روند شتاب توسعه‌یافتگی در کشور طی برنامه‌های اول تا سوم پرداخته و دو دسته عامل کلی را با استفاده از مدل تاکسونومی درجه میزان شتاب و توسعه‌یافتگی را مشخص کرده و بدتر شدن وضعیت توسعه را نتیجه‌گیری کرده است.
۵	زیاری و جلالیان، ۱۳۸۶	وضعیت برخورداری شهرستان‌های استان فارس را با استفاده از مدل تحلیل عاملی مقایسه و به سه دسته: برخوردار، نیمه‌برخوردار و محروم تقسیم کرده است.
۶	توکلی و همکاران، ۱۳۹۰	برخی شاخص‌های نابرابری در ایران در دهه‌های ۶۵ تا ۸۵ را با استفاده از مدل‌های ضریب جینی و ضریب پراکندگی در ۲۲۴ دهستان ارزیابی کرده و بیشترین نابرابری را در ابعاد اجتماعی اعلام کرده است.
۷	تقوایی و همکاران، ۱۳۸۵	با استفاده از مدل اسکالوگرام به بررسی ۶۷ شاخص توسعه در مناطق روستایی کشور پرداخته و به این نتیجه رسیده است که شکاف و فاصله زیادی در برخورداری مناطق روستایی استان‌های کشور وجود دارد.
۸	زارع شاه‌آبادی و همکاران، ۱۳۸۸	به ارزیابی توسعه‌یافتگی در شهرستان قوچان پرداخته است. با استفاده از مدل‌های مختلف تاکسونومی، تاپسیس و مورس وضعیت شاخص‌های توسعه را در شهرستان‌های استان خراسان رضوی تحلیل کرده و الگوی حاکم بر ساختار توسعه در ایران را الگوی مرکز پیرامون معرفی کرده است.
۹	جمالی و همکاران، ۱۳۸۸	به بررسی ۳۹ شاخص به‌منظور تعیین اولویت‌های توسعه با استفاده از تحلیل خوشه‌ای پرداخته که در نهایت با استفاده از مدل رگرسیونی، شاخص‌های زیربنایی، بهداشتی و درمانی و اقتصادی را برای مناطق توسعه‌یافته، محروم و نیمه توسعه‌یافته پیشنهاد کرده است.
۱۰	گیلبرت و کالگر، ۱۳۷۵	برای تبیین نابرابری‌های منطقه‌ای از سه الگوی اجتماعی، اقتصادی و میزان برتری یک شهر در تعیین توسعه یا عدم توسعه نواحی نام برده است.

تجربه ایران در مطالعات آمایشی نمایانگر آغاز فعالیت‌های برنامه‌ای در تدوین برنامه عمرانی اول (۱۳۲۷-۱۳۳۴) است (شیعه، ۱۳۷۸: ۱۲۹). مطالعه آمایش سرزمین در ایران در قبل از انقلاب (۱۳۵۴) توسط مهندسین مشاور ستیران تهیه شد (زیاری، ۱۳۷۸: ۲۶۳). پس از انقلاب اسلامی از سال ۱۳۶۱، تجربه دور دوم آمایش سرزمین با مطالعات طرح پایه آمایش سرزمین اسلامی آغاز شد (نظریان، ۱۳۸۸: ۲۶۳). در سال ۱۳۷۹ جمع‌بندی مطالعات آمایش سرزمین به هیئت دولت ارائه شد که به اندیشه تدوین چشم‌انداز منجر شد و در سال ۱۳۸۰ دولت مکلف به تهیه طرح آمایش سرزمین شد (معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی، ۱۳۸۸). در استان خراسان اولین مطالعه آمایش، «طرح جامع موقت عمران خراسان» در سال ۱۳۴۷ توسط شرکت ست‌کپ اجرا شد. این مطالعه مهم‌ترین و اولین مطالعه آمایشی در استان خراسان قبل از انقلاب اسلامی و حتی قبل از مطالعات ستیران در کشور است. نتیجه نهایی آن تقسیم استان خراسان بزرگ به دوازده منطقه جغرافیایی بود که نتیجه مطالعات در ۲۴ جلد منتشر شد (نظریان، ۱۳۸: ۲۶۰). در سال ۱۳۸۷ برنامه مطالعات آمایش استان خراسان رضوی به جهاد دانشگاهی مشهد واگذار شد. این طرح آخرین مطالعه آمایش استان خراسان رضوی است که در اسفند ماه ۱۳۸۹ به تصویب شورای برنامه‌ریزی استان رسید. بخشی از نتایج اولیه این مطالعه به‌عنوان بستر این مقاله جهت تحلیل نابرابری‌های منطقه‌ای انتخاب شد.

جدول ۲ سوابق برنامه‌ریزی منطقه‌ای و مطالعات آمایش در ایران

ردیف	سال	شرح
۱	۱۳۴۷-۱۳۴۰	شروع برنامه سوم و آغاز برنامه‌ریزی منطقه‌ای به شکل امروزی ست‌کپ خراسان که نتیجه آن تقسیم استان به ۱۲ منطقه جغرافیایی بود.
۲	۱۳۵۶-۱۳۵۴	مطالعات مهندسین مشاور ستیران و تقسیم ایران به ۱۳ منطقه اصلی جهت برنامه‌ریزی
۳	۱۳۶۱	دور دوم مطالعات آمایشی و انتشار نتایج در سال ۱۳۶۴ و تعلیق یک دهه این نوع مطالعات
۴	۱۳۷۱	وظیفه تهیه طرح آمایش سرزمین به برنامه و بودجه محول شد.
۵	۱۳۷۹-۱۳۸۰	جمع‌بندی مطالعات آمایش سرزمین به تهیه سند چشم‌انداز کشور منجر شد و دولت نیز مکلف به تهیه طرح آمایش سرزمین در سال ۱۳۸۰ در کشور شد.
۶	۱۳۸۴- تاکنون	تشکیل مرکز ملی آمایش سرزمین و آغاز مطالعات آمایش در تعدادی از استان‌ها

(منبع: رهنما و آقاجانی، ۱۳۹۰: ۲۰)

۳- مسئله تحقیق

مسئله اساسی این مقاله، تحلیل نابرابری‌های فضایی توسعه در ابعاد مختلف اجتماعی، اقتصادی و شناسایی محدودیت‌ها و محرومیت‌های توسعه در سطح شهرستان‌های استان خراسان رضوی است که یکی از مأموریت‌های اصلی آمایش سرزمین است (عندلیب، ۱۳۸۰: ۴۵). تعیین مأموریت زیر مناطق در تقسیم کار ملی - منطقه‌ای، توسعه یکپارچه و همه‌سویگر، دستیابی به رشد متعادل، توزیع متعادل جمعیت و فعالیت در پهنه سرزمین، حفظ یکپارچگی سرزمین، کاهش نابرابری‌های سرزمین و گسترش عدالت اجتماعی از مسائلی است که در آمایش سرزمین مدنظر است (پاپلی یزدی، ۱۳۸۳). تقویت و تجهیز فضاهای زیست و فعالیت، جلوگیری از تمرکز و قطبی شدن و حفظ محیط زیست و دستیابی به توسعه پایدار از دیگر مأموریت‌ها و اهداف آمایش سرزمین است (پوراصغر سنگاچین، ۱۳۸۷). در این مقاله سعی شده است تا حدی به جنبه‌هایی از آن‌ها پرداخته شود تا بسترساز اقدامات اجرایی باشد.

استان خراسان رضوی در سال ۱۳۸۶ دارای وسعتی حدود ۱۱۶/۰۰۰ کیلومتر مربع، ۱۹ شهرستان (۱۳۸۵)، ۵۹۰۰ هزار نفر جمعیت (۱۳۸۷) و تراکم جمعیتی ۵۰ نفر در کیلومتر مربع است. از کل جمعیت این استان ۷۰ درصد در ۷۰ نقطه شهری و ۳۰ درصد بقیه در ۳۶۰۰ نقطه روستایی ساکن هستند. شهر مشهد ۶۶ درصد جمعیت کل استان و نزدیک به ۶۷ درصد از جمعیت شهری آن را در خود جای داده و بزرگ‌ترین شهر منطقه است (معاونت برنامه‌ریزی استانداری خراسان رضوی، ۱۳۸۷: ۹-۳۵). همچنین، ۸۲ درصد صنایع استان (سازمان صنایع و معادن استان خراسان رضوی، ۱۳۸۵: ۵۶)، ۵۷، ۷ درصد واحدهای بانکی استان، بیش از ۶، ۶۰ درصد اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها اعم از دولتی، آزاد و پیام نور و ۵، ۵۳ درصد کل دانشجویان استان خراسان رضوی در سال ۱۳۸۶ در شهرستان مشهد تمرکز داشته‌اند. بنابراین، استان دارای ساختار فضایی تک‌مرکزی است. با توجه به مسائل ذکر شده، تحلیل نابرابری‌های توسعه فضایی استان یکی از ضروریات مطالعات آمایش است که در این مقاله سعی شده این موضوع به‌عنوان مسئله اساسی تحقیق بررسی شود.

۴- اهداف تحقیق

هدف کلی مقاله، همان رسالت آمایش سرزمین در تحلیل نابرابری‌های فضایی در قلمرو منطقه‌ای استان خراسان رضوی است. اهداف جزئی تحقیق نیز به این شرح است:

- ۱- تحلیل نابرابری‌های فضایی توسعه در استان خراسان رضوی؛
- ۲- منطقه‌بندی شهرستان‌های استان خراسان رضوی به لحاظ سطح توسعه‌یافتگی اجتماعی و اقتصادی بر حسب عامل‌های پیش‌برنده توسعه و اولویت‌بندی آن‌ها به لحاظ نیاز به توسعه.

۵- فرضیه‌های تحقیق

- ۱- بین نابرابری‌های فضایی از نظر توسعه شهرستان‌های استان خراسان رضوی رابطه معناداری وجود ندارد.
- ۲- بین عامل‌های پیش‌برنده توسعه در شهرستان‌های استان خراسان رضوی تفاوت معناداری وجود ندارد.

۶- روش تحقیق

روش تحقیق از نوع توصیفی-تحلیلی است و شامل روش اسنادی جمع‌آوری آمار و اطلاعات از منابع مختلف کتابخانه‌ای و اینترنتی، ساخت مدل مفهومی تبیین نابرابری‌های فضایی، شناسایی شاخص‌های اجتماعی و اقتصادی و جمع‌آوری اطلاعات مربوط به شاخص‌ها و کاربرد مدل‌های آماری است. ابتدا داده‌های اولیه ۳۶ شاخص (۱۲ شاخص اجتماعی و ۲۴ شاخص اقتصادی و زیربنایی) در سطح ۱۹ شهرستان استان خراسان رضوی جمع‌آوری شد. پس از آن، شاخص‌ها با استفاده از روش آزمون Z استاندارد^۱ نرمال شد. در نهایت، با مدل تحلیل عاملی^۲، داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Spss و GIS تجزیه و تحلیل شد.

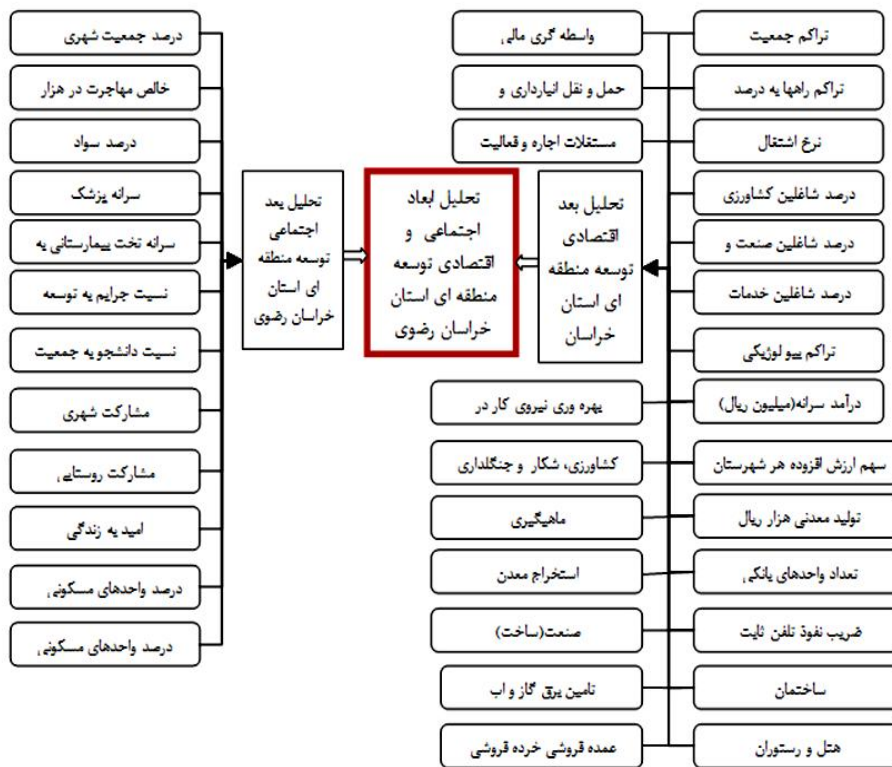
۷- مدل مفهومی تحقیق

با توجه به هدف تحقیق و قابلیت‌های مدل تحلیل عاملی که می‌توان آن را به دو بخش تحلیل عاملی تبیینی^۳ و تأییدی^۴ تقسیم کرد (کلینجر، ۱۳۷۶: ۴۲۸)، تحلیل عامل اکتشافی معمولاً کاربرد تحلیل عاملی

1. Z-standard
2. factor analysis
3. exploratory factor analysis
4. confirmatory factor analysis

برای شناسایی عامل‌های بنیادی یا زمینه‌ساز مجموعه‌ای از متغیرها یا ابزارهای اندازه‌گیری است. تحلیل عامل تأییدی استفاده از تحلیل عامل برای آزمون فرضیه‌های مربوط به ساختارهای عاملی مجموعه داده‌هاست. بنابراین، با توجه به هدف و فرضیه‌های تحقیق مدل تحلیل عاملی، ضمن کاربرد مدل اکتشافی برای شناسایی عامل‌های بنیادین مجموعه متغیرها یا ابزارهای اندازه‌گیری، آزمون فرضیه‌های مربوط به ساختارهای عاملی مجموعه داده‌ها انجام گرفت. بنابراین، مدل تحلیل عاملی به منظور تبیین و یا تأیید فرضیه‌ها به کار گرفته شده است. مدل مفهومی به دو بخش ۱- توسعه اجتماعی و ۲- توسعه اقتصادی و در نهایت ۳- توسعه اجتماعی و اقتصادی تقسیم شد که کلیت آن در شکل شماره یک مشخص است.

شکل ۱ مدل مفهومی تحقیق

۷-۱- آزمون نرمال‌سازی

این آزمون برای یکسان‌سازی شاخص‌ها با مقیاس‌های متفاوت برای تحلیل‌های مختلف استفاده می‌شود. در این بخش نیز به دلیل مقیاس و ماهیت متفاوت شاخص‌ها، امکان ترکیب آن‌ها و سنجش وزن شاخص‌ها به دلیل مقیاس‌های مختلف در داده‌های خام وجود ندارد. در نتیجه، از آزمون Z استاندارد برای کاهش این‌گونه خطاها استفاده شده است. فرمول آزمون Z استاندارد (ماریو، ۱۳۷۴: ۱۸۶) به شرح زیر است (فرمول ۱):

(فرمول ۱)

$$Z = \frac{x_i - \bar{x}}{\delta} \quad x_i = \text{اندازه متغیر} \quad \bar{x} = \text{میانگین متغیر} \quad \delta = \text{انحراف معیار متغیر} \quad Z = \text{آزمون توزیع نرمال داده}$$

با کاربرد این فرمول، داده‌های جدیدی بر حسب داده‌های اولیه (۳۶ متغیر اجتماعی-اقتصادی و زیربنایی) در ۱۹ شهرستان مورد مطالعه در جدول‌های جدیدی در محیط نرم‌افزار Excel تشکیل شد. و با ورود این داده‌ها به نرم‌افزار Spss مقدمات تحلیل عاملی فراهم شد.

۷-۲- تحلیل عاملی

نخستین نظریه‌های بنیانی در مورد توسعه و توسعه‌نیافتگی اقتصادی، در سال‌های دهه ۱۹۵۰م شکل گرفت (مهندسین مشاور DHV، ۱۳۷۱: ۳۱). مبانی و مفاهیم نظری توسعه منطقه‌ای در نظریات «قطب رشد» فرانسوا پرو، «مراکز رشد» آر. پی میسرا، «رشد نامتوازن» آلبرت هریشمن و... ریشه دارد (زیاری، ۱۳۷۸: ۸۹). اما بررسی سابقه کاربرد مدل‌های کمی در تحلیل ویژگی‌های منطقه‌ای در ایران به دهه ۱۳۵۰ و پس از آن برمی‌گردد (حمصی، ۱۳۵۴؛ ایزارد، ۱۳۵۷؛ معصومی اشکوری، ۱۳۷۰). ولی از دهه ۱۳۷۰ به این سو، رشد استفاده از این مدل‌ها در حوزه مطالعات جغرافیایی در ایران ابعاد گسترده‌تری یافته است؛ از جمله کاربرد مدل تحلیل عاملی در «سطح‌بندی نظام شهری و توسعه منطقه‌ای در استان خراسان» (رهنما، ۱۳۷۳: ۹۲)، شاخص توسعه انسانی و تکنیک تحلیل عاملی (طالبی و زنگی‌آبادی، ۱۳۸۰: ۱۲۴)، تکنیک تحلیل عاملی و شاخص توسعه انسانی (حسین‌زاده و قنبری

هفت‌چشمه، ۱۳۸۴: ۲)، شاخص توسعه انسانی (تقوایی، ۱۳۸۵: ۲۹)، شاخص موریس و اختلاف (بدری و دیگران، ۱۳۸۵: ۱۱۷)، شاخص تاکسونومی عددی (قرخلو و حبیبی، ۱۳۸۵: ۵۹)، تکنیک تحلیل عاملی و شاخص تخصیص مکانی (مطیعی لنگرودی و دیگران، ۱۳۸۷: ۱۱۹)، بررسی چالش‌های حاشیه‌نشینی در شهرستان کوه‌دشت (محمدی و دیگران، ۱۳۸۷: ۸۵). همچنین، می‌توان به ارائه چنین تکنیک‌هایی در کتاب‌های علمی (زیاری، ۱۳۷۸؛ حسین‌زاده، ۱۳۸۰؛ صرافی، ۱۳۷۹؛ کلانتری، ۱۳۸۱؛ حکمت‌نیا و موسوی، ۱۳۸۵) و غیره اشاره کرد. بررسی این منابع تلاش بی‌وقفه و گسترده جغرافی‌دانان ایرانی را در توسعه مطالعات منطقه‌ای و استفاده از مدل‌ها و تکنیک‌های پیشرفته‌تر، مانند مدل‌های AHP فرجی سبکبار (۱۳۷۷) و ترکیب مدل AHP و GIS رهنما (۱۳۸۸)، در تحلیل نابرابری‌های فضایی در سطوح مختلف جغرافیایی نشان می‌دهد. اما آنچه باید مد نظر قرار گیرد، تکامل مدل‌ها در طول زمان با پیشرفت‌های علمی و فناورانه است که از تلاش بی‌وقفه متخصصان و محققان هریک از رشته‌های علمی به‌دست می‌آید.

آنچه این مقاله را در مقایسه با سایر پژوهش‌ها تا حدی متمایز و در واقع به‌نوعی آن‌ها را تکمیل می‌کند، معرفی جنبه‌ای از مراحل پیشرفته‌تر مدل تحلیل عاملی در تحلیل نابرابری‌های فضایی و اولویت‌بندی فضاها و جغرافیایی به‌منظور اقدامات توسعه‌ای است. مدل تحلیل عاملی که در اواخر قرن نوزدهم گالتون آن را مطرح کرد (کلانتری، ۱۳۸۲: ۲۸۱)، یکی از روش‌های پیشرفته پژوهش علمی نظام‌یافته (ساعی، ۱۳۸۱: ۷) به‌شمار می‌آید و روزبه‌روز نیز بر اهمیت و اعتبار آن افزوده می‌شود؛ به‌گونه‌ای که این مدل یکی از قدرتمندترین روش‌های پژوهش علمی و یکی از ابداعات خلاق قرن است (کلینجر، ۱۳۷۶: ۴۳۵). روش تحلیل عاملی روشی برای خلاصه کردن داده‌های زیاد است. در عین حال، خلاصه کردن اطلاعات به‌ترتیبی صورت می‌گیرد که نتیجه خلاصه‌شده از نظر مفهوم معنادار است. ویژگی اصلی تکنیک تحلیل عاملی، تقلیل شاخص‌ها و متغیرهای زیاد به چند عامل با استفاده از روش‌های ریاضی پنهان است. این ویژگی امکان طبقه‌بندی تعداد زیادی از پدیده‌ها را فراهم می‌کند (رهنما، ۱۳۷۳: ۹۸). تکنیک تحلیل عاملی را به سبب نیرومندی، ظرافت و نزدیکی آن به هسته هدف علمی می‌توان ملکه روش‌های تحلیل نامید (کلینجر، ۱۳۷۶: ۴۳۶). نکته حائز اهمیت در تحلیل عاملی این است که اغلب، تحلیل عاملی به‌تنهایی روش تحلیل پژوهش نیست؛ بلکه ابزاری است که با

خلاصه‌سازی و ادغام تعداد زیادی از متغیرهای یک مطالعه و ایجاد متغیرهای کم‌تعداد، ولی با بار مفهومی برابر، امکان تحلیل‌های اصلی پژوهش را فراهم می‌کند (افشین‌نیا، ۱۳۷۸: ۹۱). در تحلیل عامل متغیر تابع از قبل معلوم نمی‌شود (ساروخانی، ۱۳۸۴: ۲۱۸). در تحلیل عاملی چند اصطلاح اساسی وجود دارد (رهنما، ۱۳۷۳: ۹۹):

- ۱- بار عاملی^۱: هم‌بستگی بین عامل‌ها و متغیرها را نشان می‌دهد.
- ۲- ماتریس دوران‌یافته^۲: در اصل ماتریس تبدیل‌کننده بار عاملی است.
- ۳- ماتریس عاملی^۳: درصد واریانس هر یک از عامل‌ها را نشان می‌دهد.
- ۴- وزن عاملی^۴: وزن‌هایی هستند که به متغیرها داده می‌شوند تا در تعیین امتیاز عوامل^۵ مشکلی ایجاد نشود. در واقع وزن عاملی ضرایبی هستند که به هر یک از متغیرها داده می‌شوند تا امتیاز عاملی به دست آید.

۵- امتیاز عاملی: وزن عددی است که هر یک از نقاط (شهرستان‌ها و غیره) پس از ضرب وزن عاملی در مقدار شاخص اصلاح‌شده از طریق معادله Z استاندارد به دست می‌آورند.

۶- ساخت عامل‌ها^۶: شاخص‌هایی که دارای ارتباط و پیوستگی درونی باشند، ترجیح می‌دهند با یکدیگر حول یک محور یا عامل تجمع پیدا کنند؛ بنابراین این تجمع به صورت ارتباط مثبت تجلی می‌یابد. در عوض، شاخص‌هایی که امکان جمع شدن آن‌ها با این شاخص‌ها حول یک محور وجود ندارد، فاصله می‌گیرند و گروه دیگری را تشکیل می‌دهند و ارتباط آن‌ها منفی است.

۸- یافته‌ها

نتیجه کاربرد روش تحلیل عاملی به‌ویژه چرخش واریماکس^۷ تقلیل ۳۶ شاخص به ۲ عامل است. میزان هم‌بستگی عامل‌ها و شاخص‌ها در جدول شماره دو مشخص شده است. دو

1. factor loading
2. factor matrix rotated
3. factor matrix
4. factor weight
5. factor score
6. factor construction
7. rotated factor matrix

عاملی که به این ترتیب به دست آمده‌اند، حدود ۵۵,۵ درصد کل واریانس را توضیح می‌دهند. عامل‌های اول و دوم - که هر کدام به ترتیب ۴۲,۲ درصد و ۱۳,۲ درصد کل واریانس را تبیین می‌کنند - انتخاب، و بقیه عامل‌ها به علت اینکه دارای درصد بارگیری کمتر از ۱۰ درصد بودند از معادله حذف شدند.

جدول ۳ بارگیری عامل‌ها از متغیرها بر اثر چرخش واریانس

عامل	ارزش ویژه	درصد واریانس عوامل	درصد تجمعی کل واریانس
۱	۱۵,۲۱	۴۲,۲۶	۴۲,۲۶
۲	۴,۷۶	۱۳,۲۳	۵۵,۵

۸-۱- نام‌گذاری عامل‌ها

برای نام‌گذاری عامل‌ها، باید رابطه بین متغیرها و عامل‌ها بر حسب شدت درجه هم‌بستگی تبیین شود. در جدول شماره دو ابتدا رابطه عامل‌ها و متغیرها مشخص شده است. با توجه به شدت رابطه (بالاتر از ۰.۵) بین متغیرها و عامل‌ها، عامل‌ها نام‌گذاری شدند که به شرح زیر هستند:

۱- **عامل شماره ۱:** این عامل با ۱۹ متغیر، هم‌بستگی بالایی (بیشتر از ۰/۵) دارد. این متغیرها طیف وسیعی از شاخص‌های زیربنایی، اقتصادی و تا حدی اجتماعی را شامل می‌شوند که جدول زیر این وضعیت را نشان می‌دهد. با توجه به رابطه بین متغیرها و عامل اول، این عامل، عامل بستر ساز توسعه (توسعه اقتصادی) نام‌گذاری شد.

۲- **عامل شماره ۲:** این عامل با ۵ متغیر (درآمد سرانه، امید به زندگی در هنگام تولد، مشارکت شهری و روستایی و ضریب نفوذ تلفن به‌ازای ۱۰۰ نفر) رابطه قوی بالای ۰.۵ دارد. با توجه به اینکه این عامل ترکیبی از متغیرهای اقتصادی و اجتماعی اصلی را تبیین می‌کند، عامل توسعه همه‌جانبه (توسعه اقتصادی و اجتماعی) نامیده می‌شود که جنبه‌های اجتماعی و خدماتی توسعه در آن قوی‌تر است و تا حدی با شاخص توسعه انسانی سازمان ملل متحد هماهنگی دارد.

جدول ۴ رابطه بین عاملها و متغیرها بر اساس چرخش واریماکس*

شرح	عامل ۱	عامل ۲	شرح	عامل ۱	عامل ۲
درصد جمعیت شهری	۰/۹۲۸	۰/۰۸۹	ماهگیری	-۰/۰۹۶	-۰/۳۴۹
تراکم جمعیت	۰/۸۳۹	-۰/۰۵۹	استخراج معدن	-۰/۰۵۲	-۰/۱۵۳
تراکم راهها به درصد	۰/۳۲۵	-۰/۱۳۷	صنعت (ساخت)	۰/۶۶۹	۰/۳۰۲
خالص مهاجرت در هزار	-۰/۰۳۱	۰/۱۶۱	تأمین برق، گاز و آب	۰/۳۶۵	-۰/۱۱۶
درصد سواد	۰/۸۴۴	۰/۲۹۳	ساختمان	۰/۳۳۳	-۰/۸۱۲
میزان اشتغال	۰/۰۰۹	۰/۳۴۲	عمدهفروشی، خردهفروشی، تعمیر وسایل نقلیه موتوری و...	۰/۸۹۷	۰/۱۸۰
درصد شاغلان کشاورزی	-۰/۹۴۹	۰/۱۵۷	هتل و رستوران	۰/۸۹۸	-۰/۱۰۱
درصد شاغلان صنعت و معدن	۰/۷۰۱	-۰/۲۶۶	حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات	۰/۷۵۹	-۰/۲۳۷
درصد شاغلان خدمات	۰/۹۴۵	-۰/۰۴۶	واسطه‌گری مالی	۰/۸۶۴	۰/۱۷۳
سرانه پزشک	۰/۱۲۷	۰/۲۳۸	امید به زندگی	-۰/۳۶۵	۰/۵۵۸
سرانه تخت بیمارستانی به ازای ده هزار نفر	۰/۸۸۹	۰/۱۹۰	درصد واحدهای مسکونی بادوام شهری	۰/۵۲۶	۰/۱۸۵
تراکم بیولوژیکی	۰/۸۳۲	۰/۰۳۷	درصد واحدهای مسکونی بادوام روستایی	۰/۱۵۵	۰/۰۲۶
نسبت دانشجو به جمعیت	۰/۷۱۷	۰/۳۴۶	نسبت جرایم به جمعیت در جهت توسعه	۰/۲۵۳	۰/۰۵۰
تعداد واحدهای بانکی	۰/۸۳۷	-۰/۰۴۵	درآمد سرانه (میلیون ریال) به ازای هر نفر	-۰/۰۱۳	۰/۹۳۷
مشارکت شهری	-۰/۰۷۰	۰/۶۹۱	سهم ارزش افزوده هر شهرستان از کل	۰/۸۱۵	-۰/۰۵۴
مشارکت روستایی	۰/۰۳۶	۰/۸۸۱	تولید معدنی هزار ریال	۰/۴۴۱	-۰/۱۷۸
ضریب نفوذ تلفن ثابت ۸۶	۰/۵۹۱	۰/۷۰۳	بهره‌وری نیروی کار در شهرستانها	۰/۸۷۲	-۰/۳۴۷
مستغلات اجاره و فعالیت‌های کار و کسب	۰/۹۰۸	-۰/۰۱۴	کشاورزی، شکار و جنگل‌داری	-۰/۹۴۹	۰/۱۵۸

* اعدادی که زیرشان خط کشیده شده، نمایانگر متغیرهای دارای هم‌بستگی بالای ۰.۵ با عامل‌هاست.

۸-۲- نمره‌های عاملی شاخص‌های مربوط به شهرستانها

نمره‌های عاملی (امتیاز) شاخص‌ها یا اندازه‌های مربوط به افراد (در اینجا شهرستانها) در عامل‌ها هستند (کلینجر، ۱۳۷۶: ۴۰۰)؛ یعنی به جای استفاده از تمام داده‌ها (۳۶ متغیر) در ۱۹ شهرستان، فقط از دو امتیاز (نمره) محاسبه شده در این عامل‌ها استفاده می‌شود. برای این

منظور، مقادیر داده‌های خام (نرمال شده) هر شهرستان در وزن‌های عاملی مربوطه ابتدا برای عامل اول و سپس برای عامل دوم محاسبه شده (فرمول شماره ۲) و نتیجه برای ۱۹ شهرستان در جدول زیر مشخص شده است.

(فرمول ۲)

$$F_1 = \sum_{i=1}^n (x_i * f_i) \quad \text{عامل اول} = F_1, \quad \text{وزن عاملی متغیر } i \text{ ام}, \quad \text{مورد } i \text{ در شهرستان مورد نظر}, \quad f_i = \text{وزن عاملی متغیر } i \text{ ام}, \quad x_i = \text{داده متغیر } i \text{ ام}$$

جدول ۵ نمره‌های عاملی شهرستان‌های مورد مطالعه

شهرستان	عامل اول	عامل دوم	شهرستان	عامل اول	عامل دوم
بردسکن	-۳/۰۵۸۸	۶/۶۹۷۵	سرخس	-۴/۴۲۳۳	-۰/۸۶۶۰
تایباد	-۱/۵۰۳۲	-۶/۲۵۲۰	فریمان	-۱/۵۳۷۳	۱/۴۴۵۷
ترت جام	-۰/۶۶۴۶	-۵/۱۷۳۹	قوچان	۷/۴۰۸۶	-۶/۸۳۷۶
ترت حیدریه	۳/۷۶۵۱	۱/۲۴۳۷	کاشمر	۹/۵۶۷۷	۷/۵۴۱۶
چناران	-۴/۹۲۶۹	-۲/۳۶۸۹	کلات	-۲۲/۲۴۷	-۴/۱۴۴۶
خلیل آباد	-۱۱/۵۸۷۷	۳/۳۳۹۹	گناباد	۷/۲۰۳۵	۸/۹۴۶۸
خواف	-۰/۸۴۲۹	-۷/۵۳۸۳	مشهد	۵۲/۳۷۴۹	-۰/۳۹۶۹
درگز	-۶/۹۱۹۴	۳/۱۲۸۸	مه ولات	-۱۱/۱۴۴	۲/۸۲۱۹
رشتخوار	-۲۳/۶۹۵۶	۳/۸۳۱۹	نیشابور	۷/۱۵۹۸	۲/۳۹۳۸
سبزوار	۶/۳۰۶۶	۲/۸۶۳۵	-	-	-

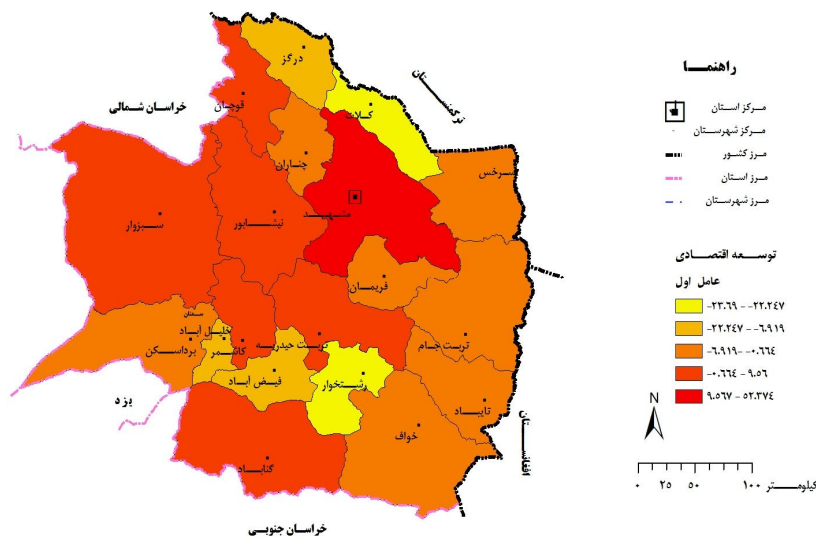
۹- تجزیه و تحلیل

۹-۱- طبقه‌بندی شهرستان‌های استان خراسان بر مبنای نمره‌های (امتیازات) عاملی

با توجه به امتیازات عاملی مربوط به عامل‌های جدول شماره سه، شهرستان‌های استان در محیط Arc GIS سطح‌بندی شدند.

۹-۱-۱- طبقه‌بندی شهرستان‌های استان بر مبنای عامل اول (توسعه اقتصادی)

همان‌طور که در شکل شماره دو نشان داده‌ایم، شهرستان‌های استان در پنج طبقه دسته‌بندی شدند که پررنگ‌ترین آن‌ها نشان از وضعیت مطلوب دارد (شهرستان مشهد) و کم‌رنگ‌ترین شهرستان‌ها نمودار برخورداری خیلی ضعیف از این شاخص است (کلات و رشتخوار). به‌طور کلی، شهرستان‌های درگز، کلات، سرخس، تربت جام، تایباد، خواف و رشتخوار به‌صورت نواری سراسر مناطق مرزی را در شمال، شرق و جنوب‌شرقی پوشش داده‌اند. این شهرستان‌ها به‌لحاظ شاخص‌های زیرساخت‌های پیش‌برنده توسعه اقتصادی در شرایط مناسبی به‌سر نمی‌برند و نیازمند توجه بیشتر و تقویت زیرساخت‌های پیش‌برنده توسعه اقتصادی (راه، بهره‌وری کل، بهره‌وری نیروی انسانی، اشتغال و غیره) در این مناطق به‌ویژه نقاط گره‌ای، دروازه‌های ورودی یا شهرهای مرزی دارای گمرک هستند.

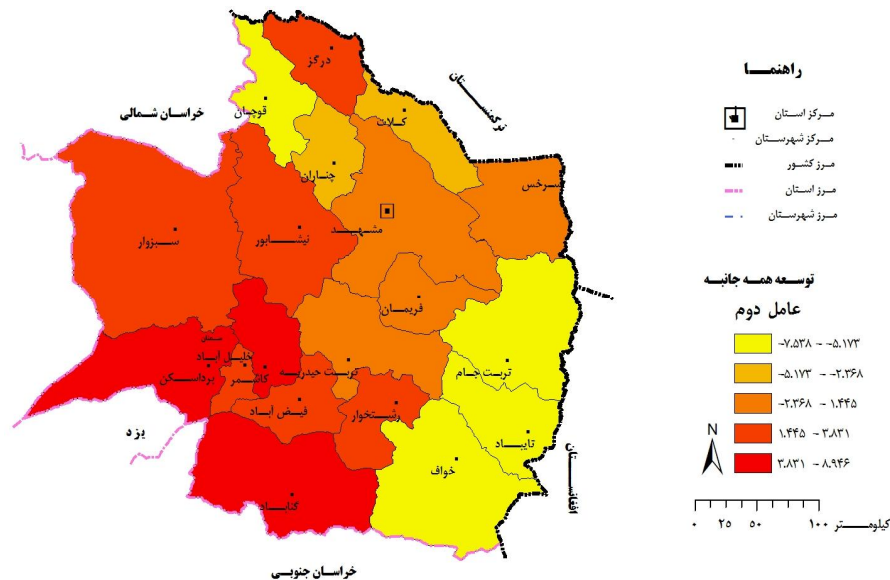

شکل ۲ طبقه‌بندی شهرستان‌های استان خراسان بر اساس عامل اول (توسعه اقتصادی)

۹-۱-۲- طبقه‌بندی شهرستان‌های استان بر مبنای عامل دوم (توسعه همه‌جانبه)

آن‌گونه که در شکل شماره سه مشخص است، شهرستان‌های این استان به‌لحاظ این عامل به پنج طبقه تقسیم شده‌اند. برخلاف عامل اول که شهرستان مشهد در یک طبقه خاص قرار

گرفت، در این عامل جایگاه مشهد تا حدی تنزل یافته است. شهرستان‌های کاشمر، گناباد و بردسکن هم در شرایط بهتری قرار دارند.

شکل ۳ طبقه‌بندی شهرستان‌های استان خراسان بر اساس عامل دوم (توسعه همه‌جانبه)

مناطق مرزی استان در شرق و جنوب شرقی (شامل تربت جام، تایباد و خواف) به صورت نواری، به لحاظ شاخص‌های توسعه اجتماعی و اقتصادی (توسعه همه‌جانبه) در پایین‌ترین سطح قرار دارند و نیازمند توجه بیشترند. در حالی که شهرستان‌های جنوبی و جنوب غربی و غرب به صورت نواری پیوسته در شرایط مطلوب‌تری به سر می‌برند. شهرستان کلات در مقایسه با عامل اول در شرایط مناسبی قرار دارد. شرایط شهرستان‌های قوچان و چناران مناسب نیست و نیازمند توجه بیشتر است.

۹-۲- تحلیل رابطه بین عامل ۱ و عامل ۲

مهم‌ترین کاربرد مدل تحلیل عاملی پس از تعیین عامل‌ها و نام‌گذاری آن‌ها و تعیین وزن (نمره) و یا امتیاز شهرستان‌ها، تعیین جایگاه آن‌ها در فرایند تحلیل نابرابری‌های فضایی توسعه، تحلیل

رابطه بین عامل‌ها از طریق ترسیم نمودار مختصات حاصل از این رابطه است. بدین منظور، ابتدا دستگاه محور مختصات مربوط رسم شده است (شکل ۴). مقادیر عددی عامل اول در محور Xها و مقادیر عددی عامل دوم در محور Yها ثبت و متناسب با آن، جایگاه شهرستان‌ها در دستگاه محور مختصات مشخص شده است که در نتیجه آن یک نوع منطقه‌بندی جدید از ترکیب عامل‌ها به دست می‌آید. محور مختصات به لحاظ تقسیم‌بندی توسعه‌ای به چهار بخش جداگانه به شرح زیر تقسیم می‌شود:

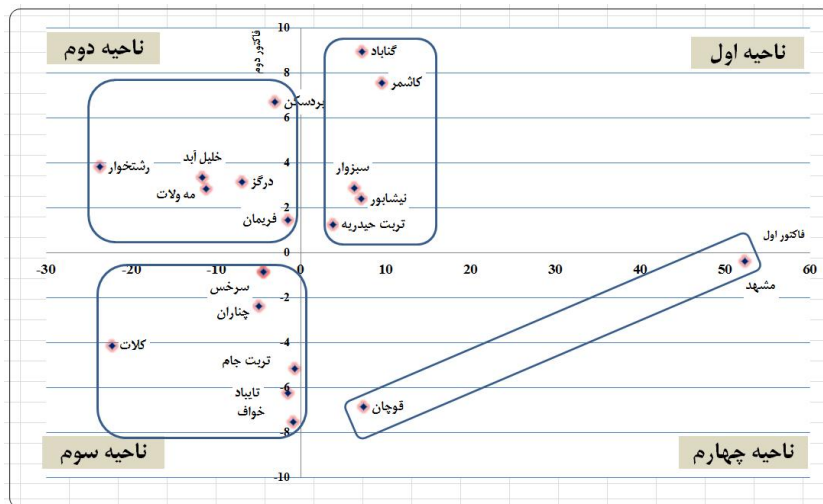
ناحیه اول: در این قسمت از نمودار پنج شهرستان گناباد، کاشمر، سبزوار، نیشابور و تربت حیدریه قرار دارد و نمایانگر وضعیت به نسبت مطلوب شهرستان‌های نام‌برده به لحاظ برخورداری از عامل اول و دوم است. هر قدر شهرستان‌ها به طرف یک محور مختصات گرایش داشته باشند، میزان بهره‌مندی از آن عامل را بیشتر نشان می‌دهند. همچنان که از نمودار پیداست، گرایش شهرستان‌ها بیشتر به سمت عامل دوم تا اول است؛ یعنی باید به لحاظ عامل اول تقویت شوند.

ناحیه دوم: در این بخش از نمودار شش شهرستان بردسکن، خلیل‌آباد، درگز، فریمان، محولات و رشتخوار قرار دارد. تمام شهرستان‌های این بخش محور مختصات از نظر عامل دوم، در شرایط مطلوبی به سر می‌برند؛ اما از نظر عامل اول شرایط نامطلوبی دارند. همچنین، هر قدر موقعیت شهرستان‌ها از مرکز محور مختصات فاصله بگیرد، تضاد بین عامل‌ها بیشتر می‌شود و ناهماهنگی در برخورداری و در نهایت، توسعه و غلبه عامل دوم بر عامل اول را نشان می‌دهد. در این مورد شهرستان رشتخوار دارای چنین وضعیتی است. در این شهرستان‌ها شاخص‌های بسترساز و پیش‌برنده توسعه اقتصادی باید تقویت شود.

ناحیه سوم: در این بخش از نمودار شش شهرستان سرخس، چناران، تربت جام، تایباد، خواف و کلات قرار دارد. تمام نقاط این قسمت از نظر میزان برخورداری از دو عامل توسعه، در شرایط نامناسبی به سر می‌برند. همچنین، در مقایسه با سایر شهرستان‌ها، جایگاه ضعیفی در رابطه با عامل‌های توسعه دارند. بنابراین، باید در اولویت برنامه‌های توسعه قرار گیرند. شدت عقب‌ماندگی این نقاط با میزان دوری آن‌ها از مرکز محور مختصات تغییر می‌کند. در اینجا شهرستان کلات در مقایسه با سایر شهرستان‌ها در شرایط نامطلوب‌تری قرار دارد.

ناحیه چهارم: در این قسمت از نمودار فقط شهرستان مشهد و قوچان قرار دارد. بین این دو شهرستان تفاوت بسیار عمیقی هست. شهرستان مشهد به مقدار زیادی (واحد) به سمت محور Xها کشیده شده است و غلبه عامل اول را در تبیین توسعه شهرستان مشهد - که همان برخورداری از عامل بستر ساز توسعه (توسعه اقتصادی) است - نشان می‌دهد. از نظر توسعه اجتماعی، به توجه بیشتر به ویژه در زمینه بهبود شاخص‌های مرتبط با عامل دوم نیاز است. با این حال، مشهد می‌تواند در طبقه‌ای جداگانه دسته‌بندی شود. ولی شهرستان قوچان گرچه به لحاظ عامل اول شرایط به نسبت مناسبی دارد (تفاوت زیادی با شهرستان مشهد دارد)، در رابطه با عامل دوم (شاخص‌های اجتماعی یا توسعه همه‌جانبه) در شرایط نامناسبی به سر می‌برد و نیاز به بهبود این شاخص‌ها دارد.

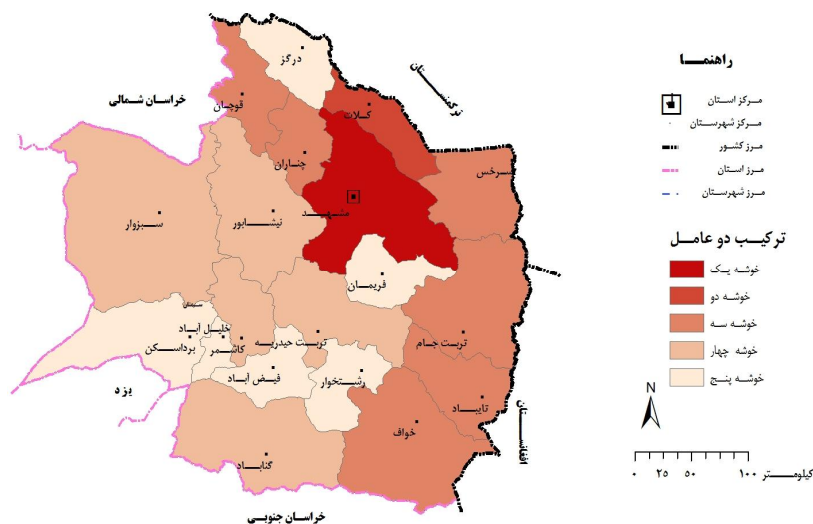
شکل ۴ اولویت‌بندی سطح توسعه شهرستان‌های استان خراسان بر اساس عامل اول و دوم

۹-۳- منطقه‌بندی ترکیبی (عامل اول و دوم)

مهم‌ترین نتیجه دیگری که از کاربرد مدل تحلیل عاملی می‌توان گرفت، ارائه منطقه‌بندی ترکیبی است. گرچه می‌توان انواع گوناگونی از مناطق را با کنار هم گذاشتن شهرستان‌ها به دست آورد،

ارائه یک ترکیب منطقی از نقاط که بتواند گویای مسائل باشد، بهترین نوع ترکیب است و از اهمیت زیادی در نمایش نابرابری‌های منطقه‌ای برخوردار است.

این وضعیت در شکل شماره پنج مشخص است. شهرستان‌های استان با توجه به موقعیت قرارگیری در دستگاه مختصات، به پنج گروه طبقه‌بندی شده‌اند. مشهد یک گروه خاص و پیشرو در برخورداری از عامل اول است. کلات از نظر برخورداری از دو عامل، یک گروه دیگر است که در پایین‌ترین طبقه قرار دارد. به همین ترتیب، سایر شهرستان‌ها نیز در طبقات دیگر جای گرفته‌اند. نکته اساسی در مورد شهرستان‌های نواحی مرز شرقی (سرخس، تربت جام، تایباد و خواف) است که یک طبقه را تشکیل می‌دهند. این منطقه از لحاظ برخورداری از هر دو عامل، در شرایط نامناسبی به سر می‌برد. با توجه به اینکه اگر این شهرستان‌ها بخواهند در آینده در توسعه منطقه ایفاگر نقش سازنده‌ای باشند، ضرورت ارتقای آن‌ها اهمیت ویژه‌ای خواهد داشت. شکل شماره پنج نابرابری توسعه فضایی چشم‌انداز استان خراسان رضوی را در ابعاد مختلف اجتماعی و اقتصادی نشان می‌دهد. این نابرابری در مناطقی به صورت نواری و پیوسته (مرز شرقی و شمال شرقی) و در بعضی از مناطق به صورت گسسته است.

شکل ۵ نقشه منطقه‌بندی ترکیبی شهرستان‌های خراسان رضوی بر اساس عامل اول و دوم توسعه

۹-۴- آزمون فرضیه‌ها

تحلیل نابرابری‌های فضایی از نظر توسعه، یکی از اهداف این تحقیق است که با تحلیل عاملی تأیید و تعیین شد. علاوه بر این، تفاوت در عامل‌های پیش‌برنده توسعه در سطح شهرستان‌های استان نیز تأیید و مشخص شد. آزمون فرضیه‌ها به این شرح است:

فرضیه اول: بر اساس تحلیل عامل و نمایش وضعیت هر یک از شهرستان‌ها بر روی نمودار و نقشه‌ها، بین شهرستان‌های استان به لحاظ توسعه فضایی تفاوت معناداری وجود دارد. این تفاوت بین شهرستان مشهد و کلات در عامل اول بسیار زیاد است. همچنین بر اساس عامل دوم، اغلب شهرستان‌های مرزی فاصله زیادی با شهرستان‌های مرکزی استان دارند و در نهایت ترکیب دو عامل و نقشه منطقه‌بندی ترکیبی، شهرستان مشهد با توجه به فاصله اجتماعی-اقتصادی در یک خوشه قرار گرفته است؛ بنابراین فرضیه اول رد می‌شود.

فرضیه دوم: تحلیل نابرابری‌های فضایی در استان خراسان رضوی حاکی از شکاف عمیق توسعه بین شهرستان‌ها در ابعاد اجتماعی و اقتصادی است. در حالی که تعدادی از شهرستان‌ها (کلات، چناران، خواف، تایباد و غیره) در دو بعد اجتماعی و اقتصادی دچار نارسایی‌های توسعه‌ای‌اند، برخی دیگر در بعد اجتماعی (مشهد، قوچان و غیره) و بعضی نیز در بعد اقتصادی (رشتخوار، محولات و غیره) دچار این کاستی‌ها هستند. بنابراین، بین شاخص‌های پیش‌برنده توسعه (اقتصادی، اجتماعی و یا هر دو) در استان رابطه معناداری وجود ندارد؛ پس فرضیه دوم تأیید می‌شود.

۱۰- نتیجه‌گیری

مدل تحلیل عاملی به خوبی توانست نابرابری‌های فضایی توسعه را در سطح شهرستان‌های استان خراسان رضوی تبیین کند:

جدول ۶ خلاصه تحلیل نابرابری‌های توسعه در استان خراسان رضوی

عامل	توسعه مطلوب	توسعه نامطلوب	شرح
اول	مشهد	کلات و رشتخوار	شکاف عمیق شهرستان‌ها
دوم	کاشمر، گناباد و بردسکن	ترت جام، تایباد، خواف	حاشیه و مرزی بودن عامل عقب‌ماندگی
ترکیبی	مشهد	سرخس، تربت‌جام، تایباد و خواف	در هر دو عامل عقب‌مانده هستند.

تفاوت‌های بین شهرستانی در سطح استان به قدری شدید است که امکان تقسیم استان را به زیرمنطقه‌های همگون - که دارای مجاورت فضایی باشند - ناممکن کرده است. مطلوب‌ترین حالت برای توسعه یافتگی شهرستان‌های استان، قرارگیری آن‌ها در «ناحیه اول» محور مختصات شکل شماره چهار است. بنابراین، اولویت توسعه برای تمام شهرستان‌های مورد مطالعه استان خراسان (با توجه شکل ۴) حرکت به این محدوده است؛ یعنی بعضی از شهرستان‌ها در بعد اجتماعی، برخی در بعد اقتصادی و زیربنایی و بعضی در هر دو بعد به سرمایه‌گذاری و توجه نیاز دارند تا به سطحی از توسعه دست یابند. نتیجه دیگری که از کاربرد مدل تحلیل عاملی به دست می‌آید، تحلیل اکتشافی و تأییدی حاصل از کاربرد آن است. در واقع، مدل توانست ابعاد نظری اجتماعی و اقتصادی مدل مفهومی را با کاهش تعداد متغیرها حول دو عامل اصلی و از طریق رابطه بین متغیرها با این عامل‌ها، آن‌ها را تا حدی تأیید کند و به نوعی با ترکیب متغیرها، بعد توسعه همه‌جانبه اجتماعی و اقتصادی را نیز تبیین (اکتشاف) کند. همچنین، این مدل توانست از راه آزمون فرضیه‌های تحقیق و تأیید نابرابری‌های فضایی به هدف‌های تحقیق دست یابد. ضمن اینکه تفاوت در عامل‌های پیش‌برنده توسعه در سطح شهرستان‌های استان نیز تأیید و مشخص شد که در برخی از شهرستان‌ها عامل اقتصادی و در بعضی دیگر عامل اجتماعی و در تعدادی نیز هر دو عامل باید تقویت شوند تا به‌طور نسبی به توسعه فضایی متوازن منطقه‌ای دست یابند.

۱۱- قدرتانی و تشکر

داده‌های اولیه این مقاله بخشی از اطلاعات برنامه مطالعات آمایش سرزمین استان خراسان رضوی است که از آن‌ها به‌عنوان تحلیل ثانویه استفاده شد. این مطالعات با مشارکت جهاد دانشگاهی مشهد (گروه برنامه‌ریزی شهری) و معاونت برنامه‌ریزی استان خراسان رضوی و با تشکیل ده گروه مطالعاتی و ترکیبی از متخصصان دانشگاهی و غیردانشگاهی انجام شده است. لازم است از زحمات تمام همکاران قدرتانی کنیم.

۱۲- منابع

- احمدی پور، زهرا و همکاران، «بررسی روند شتاب توسعه‌یافتگی فضاهای سیاسی- اداری کشور»، ژئوپولیتیک، س ۳، صص ۲۲-۴۹، ۱۳۸۶.
- اخلاقی، مهدی، ۱۳۸۷:
www.shatma.ir/index.php?option=61&98
- افشین نیا، فرشاد، تحقیق کاربردی داده‌ها، راهنمای استفاده از نرم‌افزار SPSS، اصفهان: دانشگاه علوم پزشکی، ۱۳۷۸.
- ایزارد، والتر، روش‌های تحلیل منطقه‌ای، مترجم داریوش کاظم‌زاده صمیمی، ج ۱، تهران: دانشگاه ملی ایران، ۱۳۵۷.
- آمایش سرزمین و برنامه‌ریزی توسعه، ۱۳۸۷:
<http://www.amayeshgaran.persianblog.ir>
- بدری، سیدعلی، سعیدرضا اکبریان و حسن جواهری، «تعیین سطوح توسعه‌یافتگی نواحی روستایی شهرستان کامیاران»، صص ۱۱۶-۱۳۰، ۱۳۸۵.
- پاپلی یزدی، محمدحسین، «عدالت اجتماعی و توسعه: کاربرد فلسفه و ایدئولوژی در آمایش سرزمین»، تحقیقات جغرافیایی، صص ۵۱-۷۷، ۱۳۸۳.
- پوراصغر سنگاچین، فرزام، «مروری بر تحولات آمایش سرزمین در ایران (۱۳۴۷-۱۳۷۷)»، هفته‌نامه برنامه، ش ۲۸۸، معاونت راهبردی و نظارت ریاست جمهوری، ۱۳۸۷ در:
www.shatma.ir
- تقوایی، مسعود، «بررسی شاخص‌های توسعه در مناطق روستایی استان‌های کشور با استفاده از روش اسکالوگرام»، اقتصاد کشاورزی و توسعه، ش ۵۶، ۱۳۸۵.
- تقوایی، مسعود، «تحلیل و طبقه‌بندی مناطق روستایی استان‌های کشور بر اساس شاخص توسعه انسانی»، تحقیقات جغرافیایی، ش ۲، صص ۲۸-۴۳، ۱۳۸۵.
- توفیق، فیروز، آمایش سرزمین (تجربه جهانی و انطباق آن با وضع ایران)، تهران: مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، ۱۳۸۴.
- توکلی، مرتضی و همکاران، «ارزیابی برخی شاخص‌های نابرابری منطقه‌ای در ایران»، روستا و توسعه، صص ۱۰۱-۱۱۷، ۱۳۹۰.

- جمالی فیروز و همکاران، «تحلیلی بر نابرابری‌های ناحیه‌ای و تعیین اولویت توسعه در نقاط شهری استان آذربایجان شرقی»، *جغرافیا و برنامه‌ریزی، آذربایجان شرقی*، صص ۸۳-۱۰۴، ۱۳۸۸.
- حسین زاده، دلیر، ابوالفضل قنبری هفت‌چشمه، «تعیین درجه توسعه‌یافتگی شهرستان‌های استان آذربایجان شرقی (۱۳۷۵)»، *مجله جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای*، ش ۵ (پاییز و زمستان)، صص ۱-۱۸، ۱۳۸۴.
- حکمت‌نیا، حسن و میرنجف موسوی، کاربرد مدل در جغرافیا با تأکید بر برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای، یزد: علم نوین، ۱۳۸۵.
- حمصی، محمد، بررسی ابعاد نظام شهری ایران، تهران: سازمان برنامه و بودجه، دفتر مطالعات منطقه‌ای، ۱۳۵۴.
- دفتر آمایش و برنامه‌ریزی منطقه‌ای، سازمان برنامه و بودجه استان خراسان، خرداد ماه ۱۳۷۹، مشهد.
- رهنما، محمدرحیم، «سطح‌بندی نظام شهری و توسعه منطقه‌ای نمونه: استان خراسان»، *فصلنامه تحقیقات جغرافیایی*، ش ۳۳، صص ۹۳-۱۰۸، ۱۳۷۳.
- رهنما، محمدرحیم و حسین آقاجانی، *مطالعات آمایش استان خراسان رضوی*، جهاد دانشگاهی مشهد، ۱۳۹۰.
- زارع شاه‌آبادی، علیرضا، «ارزیابی وضعیت توسعه‌یافتگی شهرستان قوچان با استفاده از آنالیز تاکسونومی عددی»، *چشم‌انداز زاگرس*، ش ۱، ۱۳۸۸.
- زیاری، کرامت‌الله، اصول و روش‌های برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، انتشارات دانشگاه یزد، ۱۳۷۸.
- _____ «مقایسه شهرستان‌های استان فارس بر اساس شاخص‌های توسعه ۷۵-۱۳۵۵»، *جغرافیا و توسعه*، سیستان و بلوچستان، ۱۳۷۸.
- سارکی، ناصر، تعیین درجه توسعه‌یافتگی شهرستان‌های استان کرمانشاه، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ۱۳۷۳.
- ساروخانی، باقر، روش‌های تحقیق در علوم اجتماعی، روش‌های کمی: آمار پیشرفته، تهران: نشر دیدار، ۱۳۸۴.
- سازمان برنامه و بودجه، طرح پایه آمایش سرزمین، تهران، ۱۳۶۴.

- سازمان صنایع و معادن استان خراسان رضوی، گزارش آمایش صنایع و معادن استان خراسان رضوی، مشهد، ۱۳۸۵.
- سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی، ضوابط ملی آمایش، ۱۳۸۳.
- طالبی، هوشنگ و علی زنگی‌آبادی، «تحلیل شاخص‌ها و تعیین عوامل مؤثر بر توسعه انسانی شهرهای بزرگ کشور»، تحقیقات جغرافیایی، ش ۶۰، صص ۶۳-۷۸، ۱۳۸۰.
- عندلیب، علیرضا، نظریه پایه و اصول آمایش مناطق مرزی جمهوری اسلامی ایران، دوره عالی جنگ دانشکده فرماندهی و ستاد سپاه پاسداران، ۱۳۸۰.
- غازی، ایران، «مفهوم آمایش سرزمین و رابطه آن با تحلیل‌های جغرافیایی توسعه» در مجموعه مقالات اولین کنفرانس بین‌المللی طرح‌ریزی کالبدی، مرکز مطالعات و تحقیقات شهرسازی و معماری ایران، اصفهان، ۱۳۷۱.
- فرجی سبکبار، حسنعلی، توان‌سنجی نواحی جغرافیایی ایران برای برنامه‌ریزی توسعه اقتصادی (دشت مغان)، رساله دکتری، گروه جغرافیای انسانی (گرایش جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی)، دانشگاه تهران، ۱۳۷۷.
- قرخلو، مهدی و کیومرث حبیبی، «تحلیل مهاجرت در ارتباط با سطح توسعه‌یافتگی استان‌های کشور با استفاده از تکنیک‌های برنامه‌ریزی»، تحقیقات جغرافیایی، ش ۸۱، صص ۵۹-۸۴، ۱۳۸۵.
- کلانتری، خلیل، پردازش و تحلیل داده‌ها در تحقیقات اجتماعی - اقتصادی با استفاده از نرم‌افزار SPSS، تهران: شریف، ۱۳۸۲.
- کلینجر، ف. ا.، مبانی پژوهش در علوم رفتاری، ترجمه م. ح. زند، ج ۲، تهران: آوای نور، ۱۳۷۶.
- گیلبرت، الن و ژوف کالگر، شهرها فقر و توسعه در جهان سوم، ترجمه پرویز کریمی، شهرداری تهران، ۱۳۷۵.
- ماریو، آمار کاربردی (همراه با برنامه کامپیوتری)، مترجم محمدصادق تهرانیان و ابوالقاسم بزرگ‌نیا، مشهد: انتشارات جهاد دانشگاهی، ۱۳۷۴.

- محمدی، یاسر، مهدی رحیمیان و حمید موحد موحدی، «بررسی چالش‌های حاشیه‌نشینی در شهرستان کوهدشت استان لرستان»، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، ش ۶۶، صص ۸۵-۹۸، ۱۳۸۷.
- مطیعی لنگرودی، سیدحسن، سعداله ولایتی، مجید یاسوری و فرحناز اکبرقلی، «کاربرد تحلیل عاملی در سنجش توسعه روستایی بخش کلات»، جغرافیا و توسعه ناحیه‌ای، مشهد، ش ۱۰، صص ۱۱۹-۱۳۶، ۱۳۸۷.
- معاونت برنامه‌ریزی استانداری خراسان رضوی، سالنامه آماری استان خراسان رضوی ۱۳۸۶، مشهد: چاپخانه خراسان، ۱۳۸۷.
- معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهوری، «مروری بر تحولات آمایش سرزمین در ایران»، ۱۳۸۸ در: www.spac.ir/barnameh/289/p2.
- معصومی اشکوی، سیدحسین، اصول و مبانی برنامه‌ریزی منطقه‌ای، رشت: سازمان برنامه و بودجه، ۱۳۷۰.
- مهندسین مشاور DHV از هلند، رهنمودهای برای برنامه‌ریزی مراکز روستایی، ترجمه سیدجواد میر و دیگران، ج ۱، سلسله انتشارات روستا و توسعه، ش ۱۰، چاپ اول، مرکز تحقیقات و بررسی مسائل روستایی، وزارت جهاد سازندگی، تهران، ۱۳۷۱.
- چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در ۱۴۰۴، ۱۳۸۲.
- نظریان، علی اصغر، پویایی نظام شهری ایران، تهران: مبتکران، ۱۳۸۸.
- وزارت کشور، دفتر تقسیمات کشوری، گزارش مطالعات طرح جامع تقسیمات کشوری، مدیریت منطقه‌ای، تهران، ۱۳۸۰.
- Armando, Carbonell & Robert D. Yaro, American Spatial Development and the New Megalopolis, Lincoln Institute and Policy and Regional Plan Association and Faludi, 2005.
<http://www.governet.net/NV/AS/eden/nstc.htm>
- Industrial (2009-10-06) Retrieved from:
<http://www.SpatialPlanningandSustainableDevelopmentPolicyinFrance,2009,Pp.76-80>.

- Maarten, Hajer & Wil Zonneveld, Spatial Planning in the Network Society-Rethinkingthe Principles of Planning in the Netherlands, European Planning Studies, Vol. 8, No. 3, Pp. 337-355, 2000.
- Shaping our future, Regional Development Strategy for Northern Ireland 2025 ,department of regional dvelopment, 2009:
<http://www.drndni.gov.uk/shapingourfuture>
- Kalantari, khalili, identification of backward region in iran,geographical reasearch quartery, No. 48, Mashhad, 1998.